

УКРАЇНА

(19) UA

(11) 98280

(13) C2

(51) МПК

C07D 335/06 (2006.01)

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ
УКРАЇНИ

(12) ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА ВИНАХІД

- (21) Номер заявки: а 2011 07902
(22) Дата подання заяви: 23.06.2011
(24) Дата, з якої є чинними 25.04.2012
права на винахід:
(41) Публікація відомостей 10.11.2011, Бюл.№ 21
про заявку:
(46) Публікація відомостей 25.04.2012, Бюл.№ 8
про видачу патенту:

- (72) Винахідник(и):
Ткачук Тетяна Михайлівна (UA),
Шишкіна Олена Олегівна (UA),
Коваленко Наталія Володимирівна (UA),
Воловенко Юліан Михайлович (UA)
(73) Власник(и):
КІЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА
ШЕВЧЕНКА,
вул. Володимирська, 64, м. Київ, 01061,
МСП (UA)
(56) Перелік документів, взятих до уваги
експертизою:
Kiang A. K. and Mann F.G. The Structure and
Properties of Certain Polycyclic Indolo- and
Quinolino-derivatives. Part IV. Derivatives of I-
Thiochroman-4-one and of 2-Thiochroman-4-
one., J. Chem. Society, 1951, p. 1909-1914
Price C. C., Hori ?, Parasaran T. and Polk M.
Thiabenzenes.IV. 1- and 2-Thianaphthalenes
and 10-Thiaanthracenes. Evidence for cyclic
Conjugation. J. Amer. Chem. Society, 1963,
85, p.2278-2282
Still, Ian W. J. and Wilson, Donna Kaye T. ?-
Oxosulfines: reactions with alkenes and
alkynes. Canadian Journal of Chemistry, 1992,
vol. 70, № 3 p. 964 - 973
WO 2005087714 A2; 22.09.2005
Still, Ian W. J. And Thomas M.T.
Photochemical Reduction of ?- and ?-Keto
Sulfones. J. Org. Chem. 1968, 33 (7), p.2730-
2734
Toshima, Kazunobu; Ohta, Kazumi; Ohtsuka,
Atsuo; Matsumura, Shuichi; Nakata, Masaya
Cycloaromatization and DNA Cleavage of
Novel Enyne-allene Systems. Journal of the
Chemical Society, Chemical Communications,
1993, № 18, p. 1406 - 1407

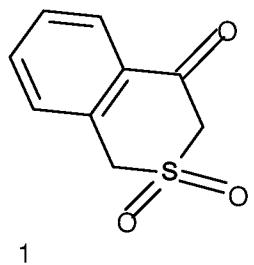
(54) СПОСІБ ОТРИМАННЯ ІЗОТОХРОМЕН-4-ОН 2,2 -ДІОКСИДУ**(57) Реферат:**

Даний винахід стосується синтезу 1Н-ізотіохромен-4(3Н)-он 2,2-діоксиду з метою одержання розширеного асортименту сполук, які можуть бути застосовані в медицині як сполуки для одержання фізіологічно активних речовин.

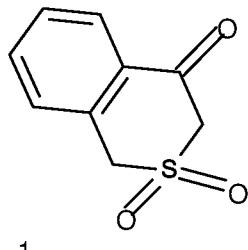
Технічний результат: доступність вихідних сполук, високий за трьома стадіями вихід цільового продукту - 85%, незначна тривалість проведення реакцій: мінімальний час протікання кожної стадії 1 година, простота виділення продуктів реакцій, виділення спектрально чистих сполук, які не потребують додаткової очистки.

UA 98280 C2

UA 98280 C2

Даний винахід стосується галузі органічної хімії, зокрема хімії гетероциклічних сполук, а саме способу отримання ізотіохроман-4-он 2,2-діоксиду (1Н-2-бензотіопіран-4(3Н)-он 2,2-діоксиду) загальної формули 1:

1

5 який може бути застосований як проміжна сполука для отримання фізіологічно активних речовин в медицині [1].

Найбільш близьким до запропонованого є метод отримання ізотіохроман-4-он 2,2-діоксиду 1 [2-3], за яким процес відбувається у три стадії (схема 1):

10 1. Бензилтіоцтову кислоту 4 отримано взаємодією бензилгідросульфіду з розчином хлороцтової кислоти 3 в присутності карбонату натрію і гідроксиду натрію при нагріванні на водяній бані протягом однієї години (вихід майже кількісний).

15 2. Сполучку 4 в бензолі в присутності P_2O_5 перетворено в ізотіохроман-4-он 5 (вихід 37 %) [2]. Знайдено також ще одне посилення на отримання сполучки 5 з вихідом 60 %. [3].

3. Сполучку 5 в дихлорометані в присутності м-хлорпербензойної кислоти (MCPBA) перетворено в ізотіохроман-4-он 2,2-діоксид 1 (вихід 60 %) [4].

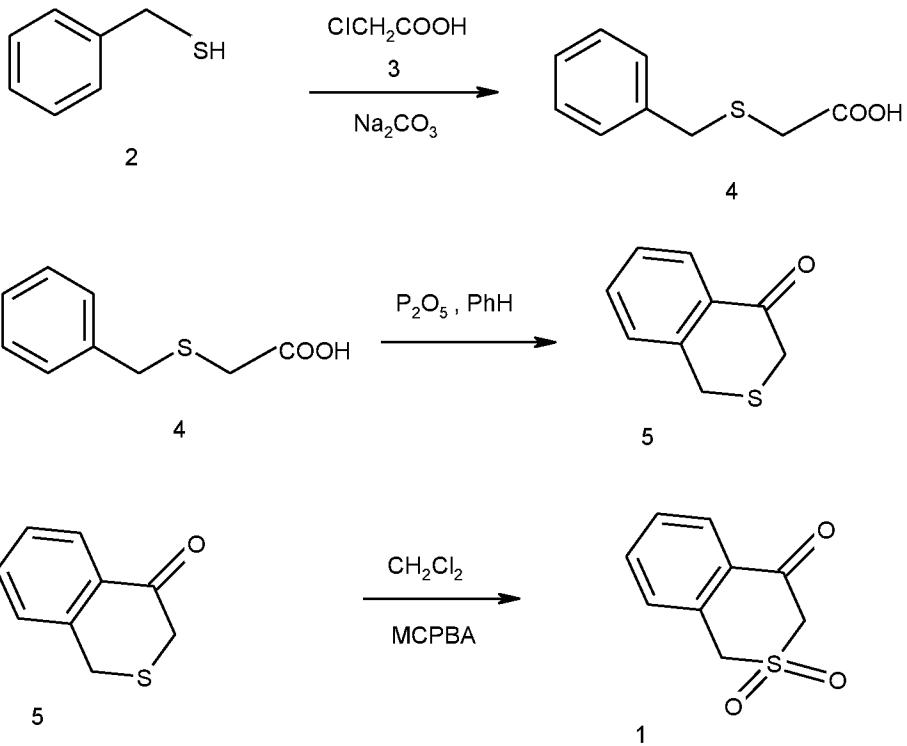

Схема 1

Недоліком цього способу є:

низький за трьома стадіями вихід цільового продукту реакції, а саме 36 %;

тривалий час проведення реакції: третя стадія 20 годин;

20 ускладнення на стадії виділення продукту 1, а саме необхідність дотримання анаеробних умов протікання реакції, трудомісткі процеси промивання, висушування і випаровування органічної фази реакційної суміші, необхідність додаткової очистки продукту.

25 В основу винахіду поставлено задачу створити новий, більш зручний спосіб отримання ізотіохроман-4-он 2,2-діоксиду, підвищити вихід продукту реакції, зменшити трудомісткість виділення продукту, час проведення самої реакції та підвищити безпеку проведення синтезу.

Поставлена задача вирішується при здійсненні способу отримання ізотіхроман-4-он 2,2-діоксиду 1 взаємодією 2-(хлорометил)бензонітрилу 6 і етилового естера тіогліколевої кислоти 7 в присутності основи в органічному розчиннику та окисненням одержаного етил[(2-ціанобензил)тіо]ацетату 8 в етил[(2-ціанобензил)сульфоніл]ацетат 9 окисником в кислому середовищі з подальшою циклізацією його в органічному розчиннику в присутності алкоголятів лужних металів за схемою 2.

Першу стадію проводять в ацетонітрилі при температурі приблизно від 10 до 81 °C, реагенти беруть у стехіометричному співвідношенні. Через 1-5 годин осад фільтрують. Фільтрат випаровують при пониженному тиску і отримують маслоподібну рідину - сполуку 8. Другу стадію проводять в оцтовій кислоті при температурі від 0 до 70 °C з 33 % пероксидом водню. Сполуку 9 циклізують в етиловому спирті в присутності етилату натрію при температурі 50-78 °C, впродовж 3 годин (третя стадія).

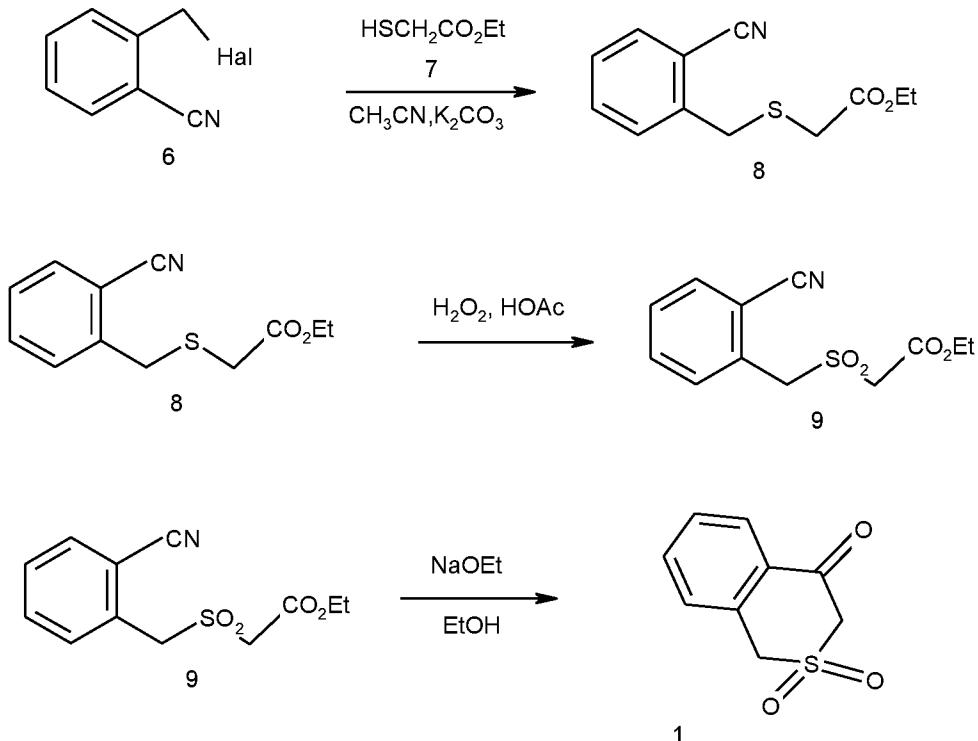

Схема II

Одержаній продукт має достатню чистоту для подальшого використання у синтезі інших хімічних сполук, в тому числі й біологічно активних. Однак, якщо є потреба у додатковій чистоті продукту, то одержаний за зазвіленим способом ізотіхроман-4-он 2,2-діоксид може бути очищений загальновідомими методами, такими як кристалізація. В результаті виділяють чистий ізотіхроман-4-он 2,2-діоксид з виходом 93 %.

Винахід підтверджується наступними прикладами, які ілюструють, але не обмежують об'єм даного винаходу.

1. Методика синтезу ізотіхроман-4-он-2,2-діоксиду

Перша стадія. Методика синтезу етил[(2-ціанобензил)тіо]ацетату 8.

Суміш 100 ммоль 2-(хлорометил)бензонітрилу 6 та 100-105 ммоль етилового ефіру тіогліколевої кислоти 7 розчиняють в 750-900 ммоль ацетонітрилу. При перемішуванні додають 50-100 ммоль калію карбонату. Перемішують впродовж 1-18 годин. Відфільтровують калію карбонат. Випаровують фільтрат при пониженному тиску. Отримують маслоподібну рідину етил[(2-ціанобензил)тіо]ацетату 8.

Вихід 95 %. ІЧ-спектр, ν, см⁻¹: 2224,08_{CN}, 1731,46_{C=O}; n_D²⁰=1,5520; Спектр ЯМР ¹H (ДМСО-d₆), Varian Mercury 400, δ, м.ч.: 7,77 (1H, д, ³J_{H6-H5}=8 Гц, Ar⁶H), 7,67 (1H, т, ³J_{H4-H3}=7,6 Гц, ³J_{H4-H5}=7,6 Гц, Ar⁴H), 7,57 (д, 1H, ³J_{H3-H4}=7,6 Гц, Ar³H), 7,48 (1H, т, ³J_{H5-H4}=7,6 Гц, V_{H5-H6}=8,0 Гц, Ar⁵H), 4,14 (2H, кв, ³J_{HH}=7,4 CH₂ (OEt)), 4,02 (2H, с, Ar²CH₂), 3,21 (2H, с, CH₂), 1,29 (3H, т, ³J_{HH}=7,4, ³J_{HS}=7,4, CH₃ (OEt)); ЯМР ¹³C, м.ч.: 14,54, 33,18, 34,62, 61,34, 112,81, 117,49, 128,43, 130,76, 133,30, 133,59, 141,78, 169,67. Знайдено, %: N 5,58, C 58,92, H 5,576, S 13,310. C₁₂H₁₃NO₂S. Вирахувано, %: N 5,95, C 61,25, H 5,57, S 13,63.

Друга стадія. Методика синтезу етил[(2-ціанобензил)сульфоніл]ацетату 9.

Етил[(2-ціанобензил)тіо]ацетат 8 (100 ммоль) розчинюють в 700-800 ммоль оцтової кислоти.

До розчину при охолодженні (0-10 °C) додають 450-500 ммоль пероксиду водню. Реакційну суміш витримують 1-12 годин при кімнатній температурі. Осад фільтрують, промивають водою.

5 Вихід 96 % (метанол), т.пл. 75-77 °C; ІЧ-спектр, ν , см⁻¹: 2229,69_{CN}, 1742,65_{C=O}, 1323,07_{SO₂} (асим.) і 1155,24_{SO₂} (сим.). Спектр ЯМР ¹H (ДМСО-d₆), Varian Mercury 400, δ , м.ч.: 7,84 (1H, д, 3J =7,6 Гц, Ar⁶H), 7,73 (1H, т, $^3J_{H4-H3}$ =7,6 Гц, $^3J_{H4-H5}$ =7,6 Гц, Ar⁴H), 7,64 (1H, д, 3J =7,6 Гц, Ar³H), 7,60 (1H, т, $^3J_{H5-H4}$ =7,6 Гц, $^3J_{H5-H6}$ =7,6 Гц, Ar⁵H), 4,86 (2H, с, CH₂), 4,46 (2H, с, Ar²CH₂), 4,26 (2H, кв, $^3J_{HH}$ =7,2 CH₂ (OEt)), 1,33 (3H, т, $^3J_{H5-H4}$ =7,2 Гц, $^3J_{H5-H6}$ =7,2 Гц, CH₃ (OEt)); ЯМР ¹³C, м.ч.: 15,49,

10 57,74, 58,00, 62,41, 115,16, 117,47, 130,04, 130,99, 133,25, 133,44, 133,77, 163,21. Знайдено, %: N 4,99, C 53,33, H 4,825, S 11,801. C₁₂H₁₃NO₄S. Вирахувано, %: N 5,24, C 53,92, H 4,90, S 12,00.

Третя стадія. Методика синтезу ізотіохроман-4-он 2,2-діоксиду 1.

До розчину 200 ммоль натрію в 4200-4500 абсолютноого етилового спирту додають 100 ммоль етил[(2-ціанобензил)сульфоніл]ацетату 9. Реакційну суміш кип'ятять впродовж 1-3

15 годин. Розчинник випаровують при пониженному тиску. Підкислюють розведеною мінеральною кислотою до кислої реакції. Осад фільтрують. Вихід 93 % (бензол). ІЧ-спектр, ν , см⁻¹: 1689,51_{C=O}, 1317,76_{SO₂} (асим.); т.пл. = 157-158 °C; Спектр ЯМР ¹H (ДМСO-

20 d₆), Varian Mercury 400, δ , м.ч.: 8,07 (1H, д, $^3J_{H8-H7}$ =7,6 Гц, Ar⁸H), 7,70 (1H, т, $^3J_{H6-H5}$ =7,2 Гц, $^3J_{H4-H7}$ =7,2 Гц, Ar⁶H), 7,51-7,56 (2H, м, Ar⁷H, Ar⁵H) 4,85 (2H, с, C⁴H₂), 4,56 (2H, с, C²H₂); ЯМР ¹³C, м.ч.: 55,32, 62,17, 129,71, 129,78, 130,56, 130,73, 132,56, 135,57, 186,53. Знайдено, %: C 55,71, H 4,275, S 16,37. C₉H₈O₃S. Вирахувано, %: C 55,09, H 4,11, S 16,34.

2. Методика синтезу ізотіохроман-4-он 2,2-діоксиду 1

Перша стадія. Методика синтезу етил[(2-ціанобензил)тіо]ацетату 8.

Суміш 100 ммоль 2-(хлорометил)бензонітрилу 6 та 100-105 ммоль етилового ефіру тіогліколевої кислоти 7 розчиняють в 750-900 ммоль ацетону. При перемішуванні додають 50-100 ммоль натрію карбонату. Перемішують впродовж 1-5 годин. Відфільтровують натрію карбонат. Випаровують фільтрат при пониженному тиску. Отримують прозору маслоподібну рідину.

30 Вихід 88 %. ІЧ-спектр, ν , см⁻¹: 2224,08_{CN}, 1731,46_{C=O}; η_D^{20} =1,5520; Спектр ЯМР ¹H (ДМСO-d₆), Varian Mercury 400, δ , м.ч.: 7,77 (1H, д, $^3J_{H6-H5}$ =8 Гц, Ar⁶H), 7,67 (1H, т, $^3J_{H4-H3}$ =7,6 Гц, $^3J_{H4-H5}$ =7,6 Гц, Ar⁴H), 7,57 (д, 1H, $^3J_{H3-H4}$ =7,6 Гц, Ar³H), 7,48 (1H, т, $^3J_{H5-H4}$ =7,6 Гц, $^3J_{H5-H6}$ =8,0 Гц, Ar⁵H), 4,14 (2H, кв, $^3J_{HH}$ =7,4 CH₂ (OEt)), 4,02 (2H, с, Ar²CH₂), 3,21 (2H, с, CH₂), 1,29 (3H, т, $^3J_{HH}$ =7,4, $^3J_{HN}$ =7,4, CH₃ (OEt)); ЯМР ¹³C, м.ч.: 14,54, 33,18, 34,62, 61,34, 112,81, 117,49, 128,43, 130,76, 133,30, 133,59, 141,78, 169,67. Знайдено, %: N 5,58, C 58,92, H 5,576, S 13,310. C₁₂H₁₃NO₂S. Вирахувано, %: N 5,95, C 61,25, H 5,57, S 13,63.

Друга стадія. Методика синтезу етил[(2-ціанобензил)сульфоніл]ацетату 9.

Етил[(2-ціанобензил)тіо]ацетат 8 (100 ммоль) розчинюють в 700-800 ммоль оцтової кислоти. До розчину додають 450-500 ммоль перекису водню. Реакційну суміш витримують 1-12 годин при кімнатній температурі. Осад фільтрують, промивають водою. Вихід 82 % (метанол), т.пл. 75-77 °C; ІЧ-спектр, ν , см⁻¹: 2229,69_{CN}, 1742,65_{C=O}, 1323,07_{SO₂} (асим.) і 1155,24_{SO₂} (сим.).

45 Спектр ЯМР ¹H (ДМСO-d₆), Varian Mercury 400, δ , м.ч.: 7,84 (1H, д, 3J =7,6 Гц, Ar⁶H), 7,73 (1H, т, $^3J_{H4-H3}$ =7,6 Гц, $^3J_{H4-H5}$ =7,6 Гц, Ar⁴H), 7,64 (1H, д, 3J =7,6 Гц, Ar³H), 7,60 (1H, т, $^3J_{H5-H4}$ =7,6 Гц, $^3J_{H5-H6}$ =7,6 Гц, Ar⁵H), 4,86 (2H, с, CH₂), 4,46 (2H, с, Ar²CH₂), 4,26 (2H, кв, $^3J_{HH}$ =7,2 CH₂ (OEt)), 1,33 (3H, т, $^3J_{H5-H4}$ =7,2 Гц, $^3J_{H5-H6}$ =7,2 Гц, CH₃ (OEt)); ЯМР ¹³C, м.ч.: 15,49, 57,74, 58,00, 62,41, 115,16, 117,47, 130,04, 130,99, 133,25, 133,44, 133,77, 163,21. Знайдено, %: N 4,99, C 53,33, H 4,825, S 11,801. C₁₂H₁₃NO₄S. Вирахувано, %: N 5,24, C 53,92, H 4,90, S 12,00.

Третя стадія. Методика синтезу ізотіохроман-4-он 2,2-діоксиду 1.

50 До розчину 200 ммоль натрію в 3100-3300 ізопропілового спирту додають 100 ммоль етил[(2-ціанобензил)сульфоніл]ацетату 9. Реакційну суміш кип'ятять впродовж 1-3 годин. Розчинник випаровують при пониженному тиску. До залишку додають воду. Підкислюють розведеною мінеральною кислотою до кислої реакції. Осад фільтрують. Вихід 87 % (бензол). ІЧ-спектр, ν , см⁻¹: 1689,51_{C=O}, 1317,76_{SO₂} (асим.); т.пл. = 157-158 °C; Спектр ЯМР ¹H (ДМСO-d₆), Varian Mercury 400, δ , м.ч.: 8,07 (1H, д, $^3J_{H8-H7}$ =7,6 Гц, Ar⁸H), 7,70 (1H, т, $^3J_{H6-H5}$ =7,2 Гц, J_{H6-H7}=7,2 Гц, Ar⁶H), 7,51-7,56 (2H, м, Ar⁷H, Ar⁵H), 4,85 (2H, с, C⁴H₂), 4,56 (2H, с, C²H₂); ЯМР ¹³C, м.ч.: 55,32, 62,17, 129,71, 129,78, 130,56, 130,73, 132,56, 135,57, 186,53. Знайдено, %: C 55,71, H 4,275, S 16,37. C₉H₈O₃S. Вирахувано, %: C 55,09, H 4,11, S 16,34.

Таким чином, результатом винаходу є спрощення синтезу ізотіохроман-4(3Н)-он 2,2-діоксиду формули 1 та підвищення виходу продукту за рахунок застосування нової методики.

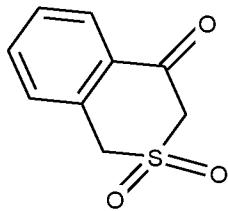
Джерела інформації:

1. Pat. GB 1 259 415 // Isothiochroman carboxamides// C07D 65/14; A61K 27/00.
- 5 2. J. Chem. Society A. K. Kiang and F. G. Mann // The Structure and Properties of Certain Polycyclic Indolo-and Quinolino-derivatives. Part IV. Derivatives of I-Thiochroman-4-one and of 2-Thiochroman-4-one. // 1951, P. 1909-1914.
- 10 3. J. Amer. Chem. Society C. C. Price, M. Hori, T. Parasaran and M. Polk // Thiabzenes.IV. 1- and 2-Thianaphthalenes and 10-Thiaanthracenes. Evidence for cyclic Conjugation // 1963, 85, P. 2278.
4. Can. J. Chem. I. W. J. Still and D. K. T. Wilson // a-Oxosulfmes: reactions with alkenes and alkynes //1992, V 70, P. 964-973.

ФОРМУЛА ВИНАХОДУ

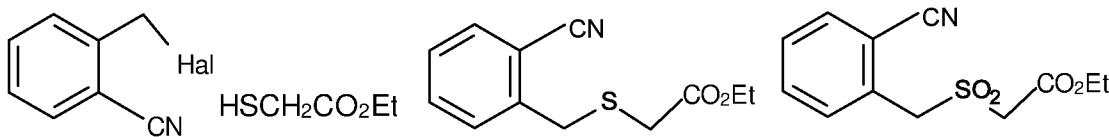
15

1. Спосіб одержання ізотіохроман-4-он 2,2-діоксиду 1 в три стадії

1

який **відрізняється** тим, що змішують 2-(хлорометил)бензонітрил 6 і етиловий естер тіогліколевої кислоти 7 в присутності основи в органічному розчиннику, окиснюють одержаний етил[(2-цианобензил)тіо]ацетат 8 в етил[(2-цианобензил)сульфоніл]ацетат 9 окисником в кислому середовищі, циклізують його в органічному розчиннику в присутності алкоголятів лужних металів та виділяють цільовий продукт відомим методом:

6

7

8

9

2. Спосіб за п. 1, який **відрізняється** тим, що реакцію проводять у стехіометричному співвідношенні реагентів.
- 25 3. Спосіб за п. 1, який **відрізняється** тим, що як органічний розчинник використовують ацетонітрил.
4. Спосіб за п. 1, який **відрізняється** тим, що як органічний розчинник використовують етанол.
5. Спосіб за п. 1, який **відрізняється** тим, що як алкоголят лужних металів використовують етилат натрію.
- 30 6. Спосіб за п. 1, який **відрізняється** тим, що як кислоту використовують оцтову кислоту.